

MARTES, 19 FEBRERO 2002

CATALUNYA CIUTAT

JOSEP PLAYÀ MASET

Recuperació del castell de Quermançó

Figueres

Un territori es recorda pel seu paisatge sentimental més que per les seves característiques físiques. Això explica que certs racons del país esdevinguin petits tresors. Un d'aquests és Quermançó, un castell del qual es troba més documentació en la saviesa popular que en els llibres.

Ara, Quermançó ha estat adquirit per uns promotors que volen rehabilitar la seva deteriorada estructura i obrir-lo al públic com petit parc temàtic. L'objectiu seria que el visitant enllacés amb les històries, llegendes i tradicions que envolten el castell, des del comte Ponç I d'Empúries, que en dona la primera notícia en el seu testament (1078), a la comtessa de Molins, la bandolera de Sant Pere Pescador que després de ser rebutjada al convent de Garriguella es va refugiar a Quermançó i una nit va calar foc als soterranis.

Un miniparc que hauria d'explicar als nens l'origen d'una dita tan popular com aquesta: "Pan Palau, Vilajuïga, el castell de La Garriga i el castell de Quermançó tiren pets—sinonim de trets— a Castelló". O el perquè de l'exclamació de la senyora del castell que es feia matar vedelles solament per menjar-se el moll de l'os i quan

ARA, UNS PROMOTORS
han adquirit Quermançó
i volen rehabilitar-lo i
obrir-lo al públic com
un petit parc temàtic

s'acabaren els animals va exclamar: "Si hagués sabut que el pa amb nous era tan bo, encara fóra la comtessa de Quermançó".

Quermançó ha estat cantat pels poetes i dibuixat pels artistes. No és estrany que Victor Mora hi situés el seu Capitán Trueno i que Salvador Dalí estigués a punt de comprar el castell per instal·lar-hi, segons s'explica, un orgue accionat per la tramuntana, que ara s'hi vol construir. Encara recordo que en l'entrevista que vaig fer a Dalí l'any 1985, en parlar de Quermançó es va emocionar. Aquell dia em va dir que una de les seves idees era instal·lar-hi un rinoceront als baixos "i els turistes haurien pagat per veure'l".

L'arquitecte Jordi Cuadras ha fet l'avantprojecte de rehabilitació i ara ja no més ens queda esperar que aquest cop vagi de debò, que Quermançó torni a tenir vida, però amb un projecte respectuós amb l'entorn, amb la seva història i amb una marca de qualitat.

J. PLAYÀ MASET, periodista de "La Vanguardia"